

AZ ELME ÁLLAPOTAI – 5. A nyugtalan és aggódó elme

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2019. április 22.

Szeretettel köszöntjük a hallgatóságot. Elérkeztünk *Az elme állapotai* sorozat 5. részéhez. A mai tanítás címe: *A nyugtalan és aggódó elme*

1. Mi az aggódás?

János 14,1.

1. Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek énbennem. Higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.

Ennek ellenére mégis sokan nyugtalanoknak és aggódnak. Ez két fokozat. A nyugtalanság az alacsonyabbik fokozat, az aggódás pedig a magasabbik fokozat. Ma az aggódást tanulmányozzuk, hogy megértést kapjunk annak értelmetlenségéről. A Webster szótár az aggódást a következőképpen magyarázza: nyugtalanoklás és bánkódás. Az aggaszt szó jelentése: zaklatott, nyugtalan, terhelt állapot. Az aggály jelentése pedig: nyomasztó gond forrása. A nyugtalanság és aggódás azért támadja az elmét, mert az ördög el akar téríteni bennünket Isten szolgálatától. Az ellenség ezt a két kízóeszközt a hitünk elnyomásaira is használja, így az nem tud megerősödni, és győztes életre vezetni bennünket. Vannak olyan súlyos esetek, hogy valaki az aggódás rabjává válik. Ha nem találunk aggódnivalót a saját életünkben, akkor keresnek más háza táján. Előfordul, hogy pásztorok aggódnak a bárányaikért, tanítványaikért. Aki állandóan aggódik, az sohasem élvezheti azt a békességet, amit Jézus megszerzett a megváltáskor a számunkra. Aggódás közben békességben élni teljes lehetetlenség. A kettő nem fér meg együtt. A békességet nem lehet úgy felölteni, mint egy ruhát. A békesség a Szellem gyümölcse, ahogy írja a Galata 5,22. A gyümölcstermés pedig Jézusban való maradás eredménye. Ez pedig a János 15,4-ben olvasható a szőlőtő példázatánál.

János 15,4.

4. Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok.

Most lapozzunk a János evangélium 14,27. igeversére.

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek, se ne féljen.

Jézus nekünk adta a békességét, és azt mondta: nem engedhetjük meg magunknak a félelmet, a nyugtalanságot és a bizonytalanságot. Tehát az isteni békesség jelen van bennünk, de nekünk kell döntenünk, hogy melyiket választjuk: a békességet, vagy az aggódást. Úgy dönthetünk a békesség mellett, hogy lezárjuk a testi gondolkodást, és békességet hozó dolgokon gondolkodunk. A nyugtalanító gondolatokkal valójában magunkat gyötörjük. Az aggódástól nem lesz jobb semmi. Akkor miért ne hagynánk fel vele? Az aggódás egy másik meghatározása mélyebb megértést ad, és felnyitja a szemünket. Így hangzik: fogaival torkon ragad és rázogató, vagy marcangoló, mint egyik állat a másikat. Vagy ismétlődő marással és harapással zaklat. Ilyet láthatunk akkor, amikor egy cica fog egy egeret, és elkezd vele játszani egy darabig. Az ördög az aggódást a fenti módon használja ellenünk. Amikor aggódás telepszik ránk, az olyan érzés, mintha valaki a torkunknál fogva megragadna, és rázna, marcangolna bennünket. A folyton visszatérő, gyötörő gondolatok hasonlítanak az ismétlődő harapásokhoz és marásokhoz. Az aggódás egyértelműen az ördög támadása az elme ellen. A hívők az Írásokban kaptak utasításokat, hogy mit tegyenek az elméjükkel. Az ördög viszont azt akarja elérni, hogy ezeket soha ne tegyék meg. Ezért az ellenség igyekszik az elménket helytelen dolgokkal teletömni és lefoglalni. Így az elme sohasem lesz megújítva, és ezért nem kerül olyan állapotba, hogy Isten céljaira lehessen használni.

2. Ne aggodalmaskodj!

Amikor támad az aggodás, kiváló elmélkedésre a Máté evangélium 6. fejezete. Isten olyan csodás életet szánt nekünk, hogy azt mi maradéktalanul élvezhessük. Olvassuk el az Új King James fordításból.

János 10,10/b. NVKJ

10/b. Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyenek, teljesen teli, a túlcsoordulásig.

Az ördög sokféle módon próbál meglopni minket ettől a túlcsoorduló élettől. Ezek egyike az aggodás. Kezdjük az igesort az Új King James fordításból:

Máté 6,25. NVKJ

25. Azért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok, nyugtalankodjatok, és főjön a fejetek, folytonosan a ti életetek felől, mit egyetek, és mit igyatok. Sem a ti testetek felől, mibe öltözködjete. Nem több-e, minőségében az élet, mint az étel és a test, messze magasabb rendű és feljebbvaló, mint az öltözet.

Látjátok, semmiért nem kell nyugtalankodnunk az életben. Az a minőségi élet, amelyről Isten gondoskodott a számunkra, bőségesen magában foglal mindent, amire szükségünk van. De aggodalmaskodással elveszíthetjük ezeket. Most kitérünk a Jób 3,25-ös Igéhez.

Jób 3,25.

25. Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegtem, az esék rajtam.

A remegve remegtem kifejezés a héberben azt is jelenti: aggodalommal tölt el, megrémít, megrettent. Tehát végül is Jób aggodalmaskodott, megrettent dolgoktól. A következő Igénk:

Máté 6,26.

26. Tekintetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok—é azoknál?

Jézus arra kért bennünket, hogy szánjunk időt a madarak megfigyelésére. Itt a „tekints” szó azt jelenti, hogy figyeljük meg. Figyeljük meg a madarakat, és lássuk meg, hogy milyen isteni gondoskodásban is van részük? A „tekintsük” azt is jelenti, hogy vegyünk róluk példát. Fogalmuk sincs, mit fognak enni. Mégsem látunk idegösszeroppanástól gubbasztó madarat a faágakon. Jézus mondanivalója következő: Nem érsz-e többet egy madárnál? Még aki kisebbrendűnek is érzi magát, az is belátja könnyen, hogy ő értékesebb egy madárnál. Az Új King James fordításból következik:

Máté 6,27–30. NKJV

27. Melyikőtök az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét, vagy meghoszszabbíthatja életét akárcsak egy arasszal is.

Az aggodás teljesen haszontalan dolog. Semmi jó nem származik belőle. Akkor meg miért nyugtalankodjunk, miért aggodalmaskodjunk? Folytassuk:

28. Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, tanulmányozzátok, mi módon növekednek? Nem munkálkodnak, és nem fonnak.

29. De mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében, kiválóságában, méltóságában és eleganciájában sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.

30. Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így ruházza az Isten, nem sokkal inkább-e titeket, ti kicsinyhitűek?

Egy virág példázatát használja itt az Úr. Megérteti velünk, ha egy növényről, mint teremtményéről gondot visel Isten, akkor biztosak lehetünk abban, hogy ránk is vigyáz, és rólunk is gondoskodik. Olvassuk a következő Igét:

Máté 6,31.

31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?

Ezt a kérdés sort kiegészíthetjük még egy újabb kérdéssel. Mit tegyünk? A démonoknak az a feladatuk, hogy azt sugdossák a hívők fülébe: mit tegyünk? Mit tegyünk? Nehéz

kérdésekkel bombázzák őket, de válaszokat keresve elfecsérik az idejüket. A válaszok ugyanis Istennél vannak. Az ördög folyamatosan vívja a háborút az elme harcterén, hogy lefoglalja a hívőket elhúzódozó, gyötrő küzdelemmel. Az ördög kérdésére, hogy most mit fogsz csinálni, ennyi a válasz: Nem tudom, hogy mit fogok tenni az adott helyzetben, de Isten tudja, és ez nekem elég! A kellő időben a Szent Szellem megadja nekem a vezetést. Egy egyszerű példát mondok. Amikor több mint tíz évvel ezelőtt elkezdtem a szolgálatunk weboldalát készíteni, egy kedves ismerősöm elkészítette a vázát, megmutatta, hogy kell készíteni, és utána én folytattam. De volt, amikor elakadtam, és volt olyan pillanat, amikor ott álltam, hogy nem tudom, hogyan folytassam tovább. Az ördög pedig azt sugdosta, hogy ez nem fog menni. Egyszer csak a Szent Szellem meghozta a megoldást. A szívemre helyezte, hogy melyik gombot kell megnyomni, és tudtam folytatni a weboldal szerkesztését. Az ellenség tudja, hogy ha az elménkben helytelen folyamat zajlik, akkor egy idő után az a szánk is kibuggyan. Ezt olvashatjuk a Máté 12,34-ben. A szavainknak pedig súlya van, mert erősíti a hitünket, vagy annak hiányát. Új King James fordításból:

Máté 6,32–33. NKJV

32. Mert mindezeket a pogányok, hitetlenek kérdezik. Mert jól tudja a ti Mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.

33. Hanem keressétek először Isten országát, ez legyen a célotok, erre törekedjete, és az Ő igazságosságát, a szerinte igaz életmódot, és cselekedeteket, és ezek mind ráadásképpen megadatnak nektek.

Erre szokták azt mondani, hogy nem elvételnek, hanem megadatnak. Tehát kihangsúlyozva, hogy Isten mindig bőkezűen akar adni nekünk. Isten gyermekei nem lehetnek olyanok, mint a világ. A világ az anyagi dolgokra hajt. Nekünk azonban az Urat kell keresnünk elsőként, és nem csak a szavainkkal, hanem a cselekedeteinkkel is. Sokan mondják, hogy első helyen van az Úr, de amikor tenni kellene valamit, és valóban első helyre kellene tenni az Urat, a szolgálatot, vagy valaki felé való szolgálatot, akkor már nem az első helyen van az Úr. Jézus megígérte, hogy ha mi első helyre helyezzük Őt, akkor megad nekünk minden szükséges dolgot. Azonban meg kell tanulnunk Isten arcát kutatni, és nem a kezét.

Mondok erre egy példát. A környéken volt egy fiatal pásztor hölgy. Amikor ment a gyülekezetbe az autójával, látta, hogy ott állnak a boltnál a gyülekezet tagjai, megállt, kiszólt az ablakon, és kérdezte, hogy: Jöttök a gyülekezetbe? Meglepő volt a válasz: Ha hoztál valamit, akkor megyünk! Tehát Istenért kell menni a gyülekezetbe, és nem azért, hogy valamit kapjon az ember. Mennyei Atyánk örömét leli abban, hogy jó dolgokat adhat a gyermekeinek. De csak akkor, ha mi nem azokra hajtunk. Szabad dolgok után vágyakozunk, szabad dolgokat akarnunk, de keresnünk egyedül Istent kellene. Hiszen nélküle semmi nem ér semmit. Isten minden szükségünket ismeri, még mielőtt kérnénk. De a hitünket kifejezve, elé kell tárnunk a kéréseinket. Hamarosan fogjuk olvasni a Filippi 4,6. Igét. Fel kell ismernünk, hogy az aggodás nem visz előbbre, inkább akadályoz bennünket. Az Egyszerű fordításból olvassuk a záró igeversünket ebben az üzenetsorban.

Máté 6,34. EFO

34. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt! A holnap majd magával hozza az új gondokat és az új megoldásokat is. Minden napnak elég a maga gondja-baja.

Amikor nyugtalanok vagy aggodunk, akkor valójában azzal töltjük a napunkat, hogy megpróbáljuk kitalálni, mi is lesz holnap. A 2Korinthus 4,6. verset olvassuk el, mert abban el van rejtve egy kijelentés.

2Korinthus 4,6.

6. Mert az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, mely ragyog a Jézus Krisztus arcán.

Azt tudjuk, hogy Isten nem engedi meg a nagyobb kísértést, mint amit elviselhetnénk. De Ő olyan gondoskodó, hogy a megoldás magját elhelyezte a problémába. Nekünk onnan elő

kell szólítanunk. Az életünket a mában kell élnünk. Sajnos kevesen tudják, hogyan éljük meg a napjaikat a lehető legteljesebben. Ne töltsd a mai napot azzal, hogy a holnap miatt aggódsz! Éppen elég probléma van minden nap, ami a teljes figyelmünket igényli. Isten kegyelme rajtad nyugszik, hogy segítsen neked, de holnapi kegyelem csak holnap érkezik meg, úgyhogy ne pazarold el a mai napod a holnap felől való aggódással! Jeremiás siralmaiban a 3,22–23. igeverseket olvassuk el, amiből kitűnik, hogy Isten kegyelme minden reggel megújul.

Jeremiás sirmái 3,22–23.

22. Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága!

23. Minden reggel meg-megújul; nagy a Te hűséged!

Tehát minden reggel megköszönhetjük Istennek, hogy a kegyelme megújul felettünk, és a kegyelme által munkálja mindannyiunk felett a megoldásokat, a helyreállításokat, a helyzeteket és a győzelmünket.

3. Isten nyugodalma

Az Új King James fordításból következik:

Filippi 4,6.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben, határozott kérések formájában, minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Ez az Ige is jó arra az esetre, amikor támad az aggódás. Isten akarata az, hogy ne nyugtalanodjunk és ne aggódjunk. Az Ige kétélű kard, amelyet az ellenséggel szemben forgatnunk kell. Két igehelyet említek, ahol az Igét kardnak nevezi az Írás. Zsidó 4,12-ben található, a másik pedig Efézus 6,17-ben.

Zsidó 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és a szellemnek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Efézus 6,17.

17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje (Rhema).

Ezért valld meg hangosan és hittel az Igét, amikor az ördög támad! A hüvelyben lapuló kard nem hoz eredményt, ugyanígy a ki nem mondott Ige sem. Ha a hituszárok nem vallják meg hangosan az Igét, akkor nem tud kiáradni Isten természetfeletti ereje. Te is ugyanúgy visszaverheted a támadást, ahogy Jézus az Igével tette. Ő úgy kezdte, hogy meg van írva – és hozzákapcsolta az aktuális Igét. Az Új King James fordításból következik:

2Korinthus 10,5. NKJV

5. Leromboljuk az érveléseket, és elméleteket, az okoskodásokat és magaslatokat, melyek Isten igaz ismerete megismerése ellen emeltettek, és foglyul ejtünk minden gondolatot és célt, hogy engedelmeskedjék Krisztusnak, a Messiásnak, a Felkentnek.

Az Igével ellentétes gondolatokat karanténba kell zárni, hogy ne okozzanak kárt nekünk! Az ördög elhallgattatásának egyik módja az Ige megvallása. A szánkából elhangzó, és hittel megerősített Ige a győzelemre vezető leghatékonyabb fegyver a nyugtalansággal és az aggódással szemben.

1Péter 5,6–7.

6. Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a maga idejében.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

A „minden” az összes gondot és az összes problémát jelenti. Amikor az ellenség problémát akar okozni nekünk, lehetőségünk van arra, hogy Istenre vessük a gondjainkat. Istenre vetni azt jelenti: elhajtani magunktól, és odadobni Istennek. Ő pedig el tudja kapni, és tudja, hogy

mit kezdjen vele. Az önmagunk megalázása azt jelenti, hogy alávetjük magunkat az Igének, és nem aggódunk. Az aggódó ember úgy véli, hogy saját maga képes megoldani a problémáit. Az aggódó elme kétségbeesetten próbálja megtalálni a megoldást. A büszke ember önmagával van tele, az alázatos pedig Istennel. A büszke ember aggódik, az alázatos hitben várakozik. Tehát minden helyzetben az legyen az első reakció, hogy hagyatkozz Istenre, és lépj be az Ő nyugodalmába.

2Krónikák 20,12/b.

12/b. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak tereád néznek a mi szemeink.

A tekintetünket Istenre kell emelnünk, mert Ő így biztat bennünket:

2Krónikák 20,15/b.

15/b. Ne féljete és ne rettegjete e nagy sokaság miatt; mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten.

2Krónika 20,17/a.

17/a. Nem kell néktek harcolnotok, hanem csak álljatok veszteg, és lássátok az Úrnak szabadítását rajtatok.

Veszteg maradni azt jelent, hogy nyugodtnak lenni a vihar közepette is. A mi helyünk az imádat, a Jézusban való megmaradás, és az Isten nyugodalmában való belépés, ott maradás. Ezen a helyen tudjuk a tekintetünket az Úrra szegezni, és várakozni rá. Kell lenni bennünk egy tiszteletteljes félelemnek, hogy azt tegyük, amit Ő mond. A hitetleneknek is van békességük, de csak a problémamentes időszakokban. Isten nyugodalma viszont egy ajándék a hívők számára a nehézségek idejére. Lapozzuk fel az Egyszerű fordítást!

János 14,27. EFO

27. Én ugyan elmegyek, de a békességem veletek marad. Igen a saját békességemet adom nektek, de másképpen mint ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjatok és ne féljetek.

Jézus a saját isteni békességét hagyta ránk. Az Ő békessége szellemi békesség. Az Ő nyugodalma a vihar közepén működik, nem pedig szélcsendben. Jézus nem elvenni akarja a problémákat, hanem meg akarja változtatni a viszonyulásunkat az élet viharaihoz. Olykor a megpróbáltatások tüze égeti el a kötelékeinket, és tesz szabaddá bennünket. Emlékezzünk a három zsidó fiúra, akiket Nabukodonozor tüzes kemencébe dobott: az ő kötelékeik a tűzben égtek el, és szabaddá váltak. Nem szabad föladnunk! Egyébként is a statisztikák azt mutatják, hogy nagyon közel a célhoz szokták feladni az emberek. Volt egy szolgáló házaspár, akik egy neves szolgálatban voltak kiegészítő pásztorok. Nem tudtak róla, hogy a vezető pásztor házat készült venni nekik. És ők pont az előtt néhány nappal kiléptek a szolgálatból, mondván, hogy önálló szolgálatot fognak indítani. Így elestek az áldástól. Meg kell tanulnunk, hogy mi is úgy közelítsünk a problémákhoz, ahogy Jézus tette. Jézus soha nem aggódott, ezért nekünk sem kellene. Vihar közepette békességben élni, és élvezni Isten nyugodalmát – az nagy dicsőséget ad az Úrnak, mert ez azt bizonyítja, hogy az Ő útjai működnek.

Zsidó 13,5 NKJV

5. Jellemed és erkölcsi viszonyulásod mentes legyen a pénz szerelmétől, mind fősvénységtől és kapzsiságtól, mind kéjvágytól és földi javak utáni bírvágytól. Elégedjél meg a jelennel, körülményeiddel és javaiddal, mert Ő Isten maga mondta: Nem hagylak el, sem meg nem feledkezem rólad, sem meg nem hagylak segítség nélkül. Nem, nem, soha meg nem hagylak, a legcsekélyebb mértékben sem támasz nélkül, sem el meg nem hagylak, sem el meg nem engedlek. Nem szűnök meg tartani téged, bizonyosan nem.

Az Úr itt tudatja velünk, hogy a gondolatainknak nem kell a pénz körül forognia, azon tűnődve, hogyan fogunk magunkról gondoskodni. Isten megígérte, hogy mindenről gondoskodik a számunkra, mert Ő soha nem hagy cserben bennünket. Isten részét nem neked kell megtenned, mert az túl nagy teher lenne a számodra. Isten csodálatos Igéivel bátoríthatod magadat, amikor az aggaszt, hogy Isten vajon a segítségedre siet-e, és betölti-e minden szükségedet. Lapozzuk fel az Egyszerű fordítást!

Filippi 4,19. EFO

19. Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket dicsőséges gazdagsága szerint, ha a Krisztus Jézusban éltek.

Figyeljete fel arra, hogy itt van egy feltétel: Jézus Krisztusban kell élni! Hisszük, hogy áldás volt ez a rész is számotokra.

Most pedig egy kis húsvéti összefoglalót szeretnék átadni ráadásképpen. Ennek a címe: Miért volt szükség a megváltásra?

Visszakanyarodunk a teremtéshez. Amikor Isten megteremtette a földet, megteremtette az Édenkertet, ami hasonló egy babaszobához. Teljes ellátást biztosított Ádámnak és Évának, és az utódaiknak is. Ők kezdetben közösségekben voltak Istennel, de amikor ettek a tiltott fa gyümölcséből, akkor elbuktak, elszakadtak a Teremtőjüktől, és a szellemi halál állapotába kerültek. Ezt mai technikával úgy lehetne szemléltetni, mint amikor a mobiltelefonon nincs térerő. Az átokkal bejött a földre a szegénység, a betegség, és a szellemi halál. Isten szomorúan nézte a bukott embert, de nem avatkozhatott be, mert Ő a földet Ádámnak adta, Ádám pedig tovább adta bérbe az ördögnek. Több száz prófécia hangzott el az ószövetségben arról, hogy érkezik egy Megváltó. Az első az 1Mózes 15-ben, rögtön a bukást követően található, amelyik arról szól, hogy az asszonynak a magva, tehát Máriának a gyermeke, Jézus az ördög fejére fog taposni. A próféciák az ószövetségben burkoltak voltak, hogy az ellenség ne szerezhessen tudomást a megváltás tervéről.

Ahhoz, hogy Isten be tudjon avatkozni a földi élet dolgaiba, szövetséget kellett kötnie az emberrel. Ez több lépésben történt. Szövetséget kötött Ábrahámmal, Mózesrel, törvényt adott Mózesen keresztül. A legjobb szövetség az, ami az Úr Jézus által kötött meg. Jézus testben jelent meg a földön, és célja volt a küldetésének. A célja az, hogy megváltsa az embert a bukott állapotából. A fő cél az volt, hogy visszaállítsa az embert az eredeti pozíciójába. Abba a pozícióba, amiben a bukás előtti állapotban volt. A megváltás célja többérté. Egyrészt győzelem az ellenség felett, és ennek a győzelemnek az átadása a hívők felé, valamint a teljes helyreállítás, megigazulás, újjászületés, üdvösség, közösség visszaállítása Istennel, békesség. Valójában az Úr Jézus volt a helyettesítőnk a kereszten. Mert az az ítélet, amit mi kaptunk volna, mind Őreá szállt, és Ő elhordozta a kietlen helyre. Úgy, mint az ószövetségben a bűnbak, akit kivittek a pusztába. Isten úgy szerette a világot, hogy képes volt még a Fiát is feláldozni. És nem csak a világot szerette úgy, hanem benne a teremtményét is, az embert. Téged, engem, és mindannyiunkat. Áldott húsvéti ünnepeket kívánok!

Ágnes üzenete: A következő versekben arról van szó, hogy Jézus első tanítványai hozzá csatlakoznak.

János 1,43–51.

43. A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozék Fülöppel, és monda néki: Kövess engem!

44. Fülöp pedig Betsaidából, az András és Péter városából való volt.

45. Találkozék Fülöp Nátánáellel, és monda néki: Aki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát.

46. És monda néki Nátánáel: Názáretből támadhat-e valami jó? Mondta néki Fülöp: Jer és lásd meg!

47. Látá Jézus Nátánáelt Őhöz menni, és monda őfelőle: Ímé, egy igazán izraelita, akiben nincs hamisság.

48. Mondta néki Nátánáel: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt Fülöp hívott téged, láttalak, amint a fügefafa alatt voltál.

49. Felele Nátánáel és monda néki: Rabbi, Te vagy az Isten Fia, Te vagy az Izrael Királya!

50. Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondam néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél.

51. És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.

Egy tanításban hallottam erről, hogy itt a fügefa a zsidó hagyomány szerint a Tórát jelképezi. Az itt nem derül ki, hogy tényleg a fügefa alatt ült Nátánáel, és ott olvasta a Tórát, vagy a fügefa itt csak egy jelkép, ami a Tórára vonatkozik. Itt valószínűleg – a tanítás szerint – Jákób létrájáról olvasott. Jákób álomban látott egy létrát, amin angyalok szálltak fel és le, és megnyílt ott az ég. A fügefa a törvény jelképe, mert a Tóra az a Mózes első öt könyve. A pesti tanításban benne volt, hogy a fügefa a törvény jelképe. Amikor Ádám és Éva evett a jó és gonosz tudásának fájáról, az valószínűleg fügefa volt, és az a törvény jelképe. Ádám és Éva valószínűleg fügefáról szakította a jó és gonosz tudás gyümölcsét, mert utána azt olvassuk, hogy fügefalevelekkel takarták be magukat, amikor észrevették, hogy mezítelenek. Leszállt róluk az Úr dicsősége, emiatt mezítelenek lettek, és szégyellték magukat, és bűntudatuk volt.

Olvassuk azt is az evangéliumokban, hogy Jézus elátkozta a fügefát. Ahol a törvényt követik, ott bűn van, mert megszegik a törvényt. És ahogy a fügefa elszáradt, ez jelképezi azt, hogy Jézus eltörölte a bűnt az Ő vére által. Ezért mi szabadok vagyunk a bűntől, és megigazultan megállhatunk az Úr előtt.

Köszönjük, Uram, a mai napot, a mai üzenetet! Áldott hetet kívánunk a drága szenteknek!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

